

ΑΦΙΕΡΩΜΑ-ΣΧΟΛΙΟ ΓΙΑ ΤΑ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΜΑΡΤΙΟΥ 1992 ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΣΤΟ ΣΙΔΝΕΪ!

Αναδρομή στο παρελθόν και σκέψεις για το μέλλον

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΜΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

Είκοσι (20) ολόκληρα χρόνια πέρασαν από την μεγαλύτερη κινητοποίηση του Ελληνισμού του Σίδνεϊ αλλά και των άλλων μεγαλουπόλεων της Αυστραλίας για το Μακεδονικό ζήτημα. Είκοσι χρόνια αγώνας (άγονος άραγε;) για να διατρανωθεί η Ελληνικότητα της Μακεδονίας και να αναχαιτιστεί ο σφετερισμός και η οικειοποίηση του αρχαιο-ελληνικού ονόματος της Μακεδονίας από την νεώτερη χώρα που «γεννήθηκε» από την διάλυση της πάλαι ποτέ ενωμένης ομοσπονδιακής Γιουγκοσλαβίας.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ

1η Μαρτίου 1992: Οι Έλληνες του Σίδνεϊ, ως πατριώτες και ευαισθητοποιημένοι με την ιστορία της Ελλάδας, με άσβεστη την ιστορική και πνευματική τους φλόγα να βοηθήσουν την πρώτη τους Πατρίδα από όπου είχαν προέλθει, αποφασίζουν να ενωθούν για να διαμαρτυρηθούν εναντίον της διαστρέβλωσης και τον σφετερισμό του μακεδονικού ονόματος και της μακεδονικής ιστορίας από μια κρατική οντότητα, η οποία δεν θα μπορούσε να είχε σχέση με την αρχαία Ελλάδα, με την αρχαία Μακεδονία «φωνάζει» ότι έχει ελληνική ρίζα, ελληνική ιστορία, ελληνική γλώσσα, ελληνική συνείδηση. Η 1η Μαρτίου φέρνει σε όλους τους Έλληνες της μεγαλύτερης πόλης της Αυστραλίας, μνήμες, από την κατεκλυσμένη από τους ομογενείς και τους φιλέλληνες, George St, της πιο κεντρικής αρτηρίας του Σίδνεϊ με τις ελληνικές και αυστραλιανές σημαίες, το δεκαεξάκτινο αστέρι της Βεργίνας να δεσπόζουν ανάμεσα στην κοσμοπλημύρα. Ο ήλιος του Σίδνεϊ τότε ήταν δυνατός και φωτιζε σαν... τον ήλιο της Μακεδονίας, όπως είπαν οι πιο πολλοί συμμετέχοντες της μεγαλειώδους κινητοποίησης. Τότε, ενώθηκαν εκκλησία και λαός, Μακεδόνες, Κρήτες και Κύπριοι, Θρακιώτες, Θεσσαλοί, Πελοποννήσιοι και Ηπειρώτες, Αιγαιοπελαγίτες, Επτα-

νήσιοι και Στερεολλαδίτες αλλά και Φιλέλληνες και φώναζαν για το δίκιο, το οποίο ακόμα και σήμερα είκοσι χρόνια μετά, ακόμα να καταστεί η πλήρης δικαιοσύνη πάνω στο ζήτημα. Είκοσι χρόνια μετά και ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών με τις αραιές επαφές για το θέμα ανάμεσα σε Ελλάδα και Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (πΓΔΜ), ακόμα να εστιάζει το θέμα στις ιστορικές και πραγματικές του διαστάσεις.

Η πορεία προς το κεντρικό πάρκο του Σίδνεϊ με τα πλακάτ μπροστά αλλά και τον «έφιππο Μεγαλέξανδρο» από συμπάροικο αγωνιστή να προπορεύεται του συλλαλητηρίου, συγκέντρωσε τα μάτια όλων των αυστραλιανών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και πέρα των αυστραλιανών συνόρων και φυσικά των κατοίκων της μεγαλούπολης. Οι Έλληνες, που ενσωματώθηκαν και προσέφεραν τα μέγιστα στην δεύτερη χώρα τους και συνεχίζουν να συνεισφέρουν στον πολιτισμό και την κοινωνία, δεν λησμονήσαν και δεν λησμονούν την γεννέτειρα και τα εθνικά της θέματα. Ακολούθησαν στο κάλεσμα των δυνάμεων των ιδίων αλλά και της υπόλοιπης μεγάλης Ελληνικής Διασποράς, συμπαραστεκόμενοι δίπλα στον δίκαιο αγώνα των Μακεδόνων και όλων των Ελλήνων για μη σφετερισμό του ονόματος της Μακεδονίας. Το πιο άξιο παρατηρήσεως είναι και η μαζικότητα συμμετοχής της 1ης και 2ης αυστραλογεννημένης ελληνικής γενιάς που και εκείνη διατρανώσει για την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Η προπαγάνδα από την πΓΔΜ ιδιαίτερα από τους πολιτικούς της κύκλους που δυναμίτιζαν την κατάσταση τότε (από τότε έπεσαν οι τόνοι με εξαίρεση κάποιους σκληροπυρηνικούς), δεν γίνεται ανεκτή από τον ομογένεια. Οι Έλληνες της Αυστραλίας δεν έχουν τίποτα να μοιράσουν με τους καταγόμενους μετανάστες από την πΓΔΜ, οι οποίοι με τα μεγάλα μεταναστευτικά κύματα έφτασαν στην Αυστραλία ως Γιου-

γκοσλάβοι και όχι ως «Μακεδόνες» αφού και αυτοί, αν και σε μικρότερο αριθμό, ήρθαν στην 5η ήπειρο για πολιτικούς ή οικονομικούς λόγους. Οι Έλληνες όμως και ιδιαίτερα οι (πραγματικοί) Μακεδόνες δεν θα μπορούσαν να ανεχτούν μια καταπάτηση των δικών τους δικαιωμάτων και να μην αγωνιστούν για την διασφάλιση της αλήθειας και τον σεβασμό προς την ιστορία, την ελληνική ιστορία όταν αυτή διεστραβλώνεται ή σφετερίζεται.

ΣΗΜΕΡΑ

Είκοσι χρόνια μετά και όλα φαίνονται να μην έχουν προχωρήσει και πολύ. Η Ελλάδα από τις πρώτες χώρες με τις μεγαλύτερες επενδύσεις, ιδιωτικές και κρατικές στην πΓΔΜ, εισηγείται μια επιμονή στο ψεύδος από την απέναντι πολιτική πλευρά και στην διαστρέβλωση της ιστορίας καθώς και μία προπαγάνδα

με την μετονομασία αεροδρομίων ως «Μέγας Αλέξανδρος» ή «Φίλιππος ο ΙΙ» ή με το στίσιμο αγαλμάτων με αρχαιοελληνικές μορφές (δες άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου).

Η επίσημη πλευρά της Ελλάδας καλεί την απέναντι πλευρά για ένα τελικό όνομα για να μπορέσει αυτή η νεόδημη δημοκρατία να ορθοποδήσει στην ευρωπαϊκή οικογένεια και να ενταχτεί μέσα στους ευρωπαϊκούς προορισμούς. Όμως η κώφωση, η εσκεμμένη κώφωση, φαίνεται ότι είναι πιο... ηχηρή από ποτέ. Τα ονόματα Βαρδάρια, Παιονία, ακόμα και Σλαβομακεδονία δεν είναι αρεστά και η γλώσσα, η καθαρά ολαβική γλώσσα των κατοίκων, δεν είναι αρεστή υποθέση! Η Αυστραλία ακόμα κρατά τις τυπικές σχέσεις με την πΓΔΜ όσον αναφορά στην διπλωματική σκηνή αναφερόμενη σε αυτήν την χώρα με το όνομα με το

οποίο εντάχθηκε στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών - δεν ξέρουμε αν είναι το ίδιο και σε μη διπλωματικό επίπεδο, σε τοπικό επίπεδο, με την ευρεία χρήση από τοπικούς φορείς του ονόματος «μακεδονική γλώσσα» σε δημόσιες υπηρεσίες και τους κατοίκους -μετανάστες από το βαλκανικό αυτό κράτος να χαρακτηρίζονται ως «μακεδόνες». Το τελευταίο χρονικό διάστημα μεταδόθηκε ότι η επίσημη Αυστραλία διαγράφει πλήρως την σύσταση της χρήσης του ονόματος «σλαβομακεδόνες» και επαναφέρει το όνομα «μακεδόνες» για να προσδιορίσει τους καταγόμενους από την πΓΔΜ.

Ο ρόλος των Παμμακεδονικών Ενώσεων (Pan-Macedonian Associations) πρέπει να παραμείνει ζωντανός, όπως και του AMAC (Australian Macedonian Advisory Council) το οποίο βρίσκεται στις επάλξεις και ελέγχει την κακόβουλη προπαγάνδα και αντιδρά. Ο ρόλος του Ελληνο-Αυστραλιανού Συμβουλίου (Australian Hellenic Council) είναι και αυτός καθοριστικός. Κανείς δε μπορεί να έχει αντίρρηση σε αυτό! Οι παραπάνω φορείς αποτελούν το μεταίχμιο του Ελληνισμού, το δόρυ του για τους αγώνες δικαίου. Είναι στιγμές που ίσως να αισθάνεται κάποιος κούραση και απελπισία, όμως, ο αγώνας, ο σωστός και ο αντικειμενικός, θα πρέπει να συνεχιστεί.

Η Ελλάδα, βρισκόμενη στην γνωστή της κατάσταση, προσπαθεί να δώσει μια λύση στο σκοπανό ζήτημα. Οι Έλληνες πρέπει να βρίσκονται στις επάλξεις και ιδιαίτερα οι Έλληνες της Ομογένειας. Δεν πρέπει να εφησυχάζουν καθώς η προπαγανδιστική μηχανή εντείνεται και οξύνεται από την απέναντι πλευρά και από κάποιες οργανώσεις της στον υπόλοιπο κόσμο! Δεν ήταν λίγες φορές που οι σλαβομακεδονικές εφημερίδες της Αυστραλίας έκαμαν απαράδεκτες επιθέσεις στους Έλληνες της Ελλάδας και της Διασποράς ή τα ραδιοφωνικά τους προγράμματα εξαπέλυσαν φραστικές επιθέσεις εναντίον των

Ελλήνων - η δε μακεδονική γκάνιτα ακουγόταν και ακούγεται από τα ερτζιανά ως δική τους αποκλειστική μουσική! Οι Μακεδόνες της Διασποράς, πρέπει να έχουν τα «ραντάρ» τους υψηλά. Τα αντανάκλαστικά τους πρέπει να είναι ενεργοποιημένα αλλά πρέπει να είναι επικοδομητικά και να προωθούν το ζήτημα στις πραγματικές διαστάσεις του, παρά να να τρέχουν πίσω από τις εξελίξεις!

ΤΟ 2013

Οι καταγόμενοι από την πΓΔΜ έχουν ξεκινήσει μια καμπάνια εντός της Αυστραλίας για επίσημη της αναγνώρισης της βαλκανικής αυτής χώρας με το συνταγματικό της όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας» από τις επίσημες αυστραλιανές αρχές. Η εκστρατεία αυτή προορίζεται για φέτος αλλά και για το 2013, καθώς του χρόνου σημειώνονται 100 χρόνια από την υπογραφή της συνθήκης του Βουκουρεστίου για το μοίρασμα της Μακεδονίας. Συνεπώς, οι μετανάστες από την πΓΔΜ θεωρούν τον επόμενο χρόνο ως χρόνο «εορτασμού» για την αναγνώριση της πρώτης τους πατρίδας από τις αυστραλιανές αρχές, αν αυτή η αναγνώριση πραγματοποιηθεί τελικά. Οι Έλληνες των Αντιπόδων θα πρέπει πάντως να βρίσκονται στις επάλξεις και να κινητοποιηθούν αναλόγως. Ο Ελληνισμός της Αυστραλίας ενωμένος και ισχυρός, έχει δύναμη σε πολλά επίπεδα, όπως είναι γνωστό. Αυτή εξάλλου αναδείχτηκε ιδιαίτερα την σηματοδοτική ημέρα του παροικιακού ημερολογίου πριν από 20 χρόνια ακριβώς, στην 1η Μαρτίου 1992 στους δρόμους του Σίδνεϊ. Οι θύμψεις και οι αναμνήσεις παραμένουν ζωντανές για όσους έδωσαν την δική τους συμβολή στον τότε Μακεδονικό αγώνα του Ελληνισμού της πέμπτης ηπείρου. Ο Ελληνισμός αξίζει ένα εύγε! Ας μην ξεχνά κανείς και τον μεγάλο ιστορικό της αρχαιότητας, Στράβων, ο οποίος περιγράφοντας τον ελλαδικό χώρο έλεγε «Εστί μιν ουν Ελλάς και η Μακεδονία».